Kanada

REJESTR DOTYCZY:

GUTOWSKI Michał Mieczysław Wojciech

s/c Bronisław i Maria

z d. Jaździewskich

± 14.09.1910 w Maciszewice woj. Łódz

kraj: Polska

-+ 23.08.2006 w Warszawa

kraj: Polska

pochowany: Cmentarz Wojskowy na Powązkach

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

/

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Rodzaj wojska Broń pancerna **Stopień wojskowy** Generał

Odznaczenia Virtuti Militari V kl., Polonia Restituta II kl., 5x Krzyż Walecznych, Legion d'Honneur, Croix de Guerre z Palmą, Legion of Merit

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

* DP 1.09; 15.09.2006 - nekrologi
* Who's Who Among Poles
* Wikipedia - hasło: Michał Gutowski

D.P. 1.9.06 Ś. † P.

MICHAŁ GUTOWSKI

generał 1. Dywizji Pancernej

hipiczny olimpijczyk z Berlina (1936 r. na Warszawiance)
zmarł w 23 sierpnia 2006 r. w Warszawie
w wieku 95 lat.

Służył w sławnej dywizji gen. Maczka i za zasługi bojowe otrzymał wiele odznaczeń, m.in.: Srebrny Order Virtuti Militari V Klasy, Krzyż Walecznych (pięciokrotnie), Krzyż Komandorski z Gwiazdą Restituta, francuskie Legion d'Honneur i Croix de Guerre z Palmą i amerykański Legion of Merit.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w Katedrze Bojowej Wojska Polskiego w Warszawie, w sobotę 16 września 2006 r. o godz. 10.00.
Pogrzeb na cmentarzu wojskowym odbędzie się o godz. 11.30.

O czym zawiadamiają pogrążeni w smutku

SYN, BRAT
I RODZINA W KANADZIE I POLSCE

D.P. 15.9.06 Ś. † P.

MICHAŁ GUTOWSKI

generał 1. Dywizji Pancernej
hipiczny olimpijczyk z Berlina (Berlin 1936 r.)
zmarł w 23 sierpnia 2006 r. w Warszawie
w wieku 95 lat.

Kawaler Orderu Virtuti Militari, odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Polonia Restituta, dekorowany pięciokrotnie Krzyżem Walecznych, Kawaler francuskiego Orderu Legion d'Honnneur i Croix de Guerre z Palmą oraz amerykańskim Legion of Merit.
Dowódca Szwadronu i z-ca dowódcy 10. Pułku Strzelców Konnych, dowódca 2. Pułku Pancernego w kampaniach zachodniej Europy 1944-45.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się na Powązkach w Warszawie w sobotę 16 września 2006 r. o godz. 10.00, pogrzeb na Powązkach wojskowych o godz. 11.30.

Cześć Jego pamięci!

Zarząd Związku Kół 1. Dywizji Pancernej

WHO'S WHO AMONG POLES

(of nationality or origin)

IN THE BRITISH COMMONWEALTH OF NATIONS

95, BLACK LION LANE, LONDON, W.6, ENGLAND

tel. RIV 5616

15.9.1960.

Dear Sir/Madam/,

We should be most grateful if you would kindly revise or approve your biographical notice, and send it back to us by return post so that it may appear in Who's Who Among Poles, which will be published in early 1960.

No obligation is involved in so doing, and no charge is made for an entry which appears in Who's Who Among Poles.

Thanking you in anticipation,

Yours faithfully

The Editor of

Who's Who Among Poles

/Bohdan O.Jezewski,V.M.,M.P.U.J./

Please Turn Over

ENTRY	CORRECTIONS
GUTOWSKI,Lt.-Col. Michał, V.M.5, C.V., L.M.gr. Leg., C.G.&palme & gold star, Polish regular army cavalry officer /1930-46/, now ..... World War II Captain during the Sept.Campaign in Poland then in Polish Forces Abroad in I Arm Division as major C.O. of regiment, b.at Maciszewice' prov. of Lodz, ~~xxfxx~~ 19lo, left Poland 194o as courrier of the Underground Army to France, arrived in Canada 19.., became Cdn. subject 19.., m. 1934 Polish b. Zofia Skarżyńska, sons: Piotr /1935,Leszno/, Canadian Pilot & Marek /1939,Leszno/. Add.: 187 Glen Park Ave., Toronto, Ont., Canada. Edit.remark:	.....? co obecnie robisz

Editorial queries :

After revision kindly return this entry to the following address :

The Editor, WHO'S WHO AMONG POLES

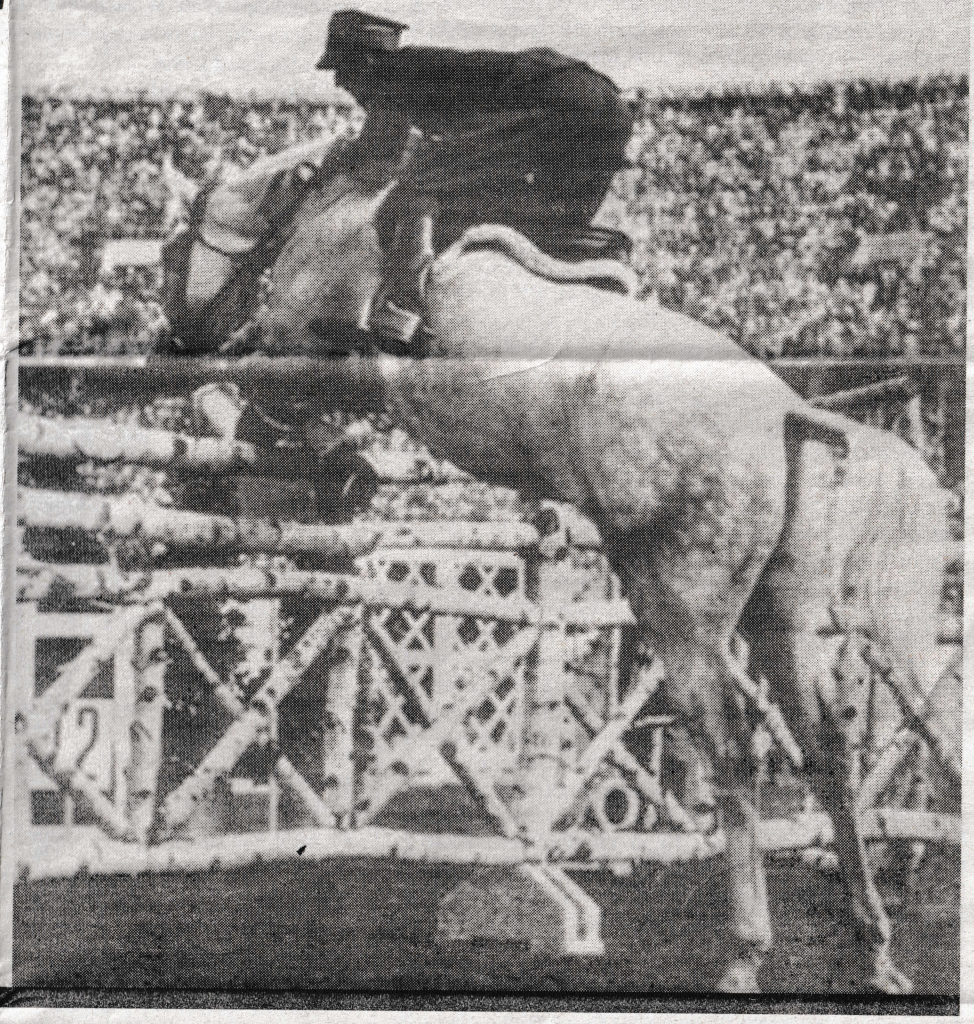
95, BLACK LION LANE, LONDON, W.6, ENGLAND

Printed in Great Britain

GENERAŁ MICHAŁ GUTOWSKI

— wspomnienie

W asyście Kompanii Reprezentacyjnej Wojska Polskiego, w eskorcie honorowego konnego szwadronu, wieziony na lawecie, żegnany przez biskupa polowego, kolegów generałów kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari, najwyższe władze wojskowe i kombatanckie, odszedł na wieczną wartę generał brygady Michał Gutowski, ostatni wśród wojennych dowódców pułków 1 Dywizji Pancernej.

Bohater walk w kampanii wrześniowej na czele szwadronu 17 Pułku Ułanów, dowódca szwadronu pancernego 10 Pułku Strzelców Konnych w bojach we Francji, Belgii i Holandii, a w końcowych walkach dowódca 2 Pułku Pancernego wkraczającego do Niemiec. Generał zmarł dnia 23 sierpnia 2006 r.

Porucznika Michała Gutowskiego poznałem w 1934 roku, gdy razem z młodymi oficerami kawalerii biorącymi udział w konkursach hippicznych odwiedził nasze, warszawskie mieszkanie. Miałem wtedy 12 lat i te pierwsze wrażenia pozostały w pamięci na całe życie. Nigdy nie przypuszczałem, że los połączy nas po 10 latach w 2 Pułku Pancernym, którego dowództwo major Michał Gutowski objął w krwawych bojach na ziemi niemieckiej. Były to ciężkie walki! Pod Bourtange Pułk rozbił batalion piechoty morskiej! Poległo około 200 Niemców! Dowódca batalionu major Pelz w chwili poddania popełnił samobójstwo! Niemcy bronili się do ostatka.

Wkraczając na czele pułku do kapitulującego Wilhelmshaven major Gutowski własnoręcznie wciągnął na maszt przed Komendą Garnizonu polską flagę. Wśród zdobyczy wojennych znalazły się dwa działa przeciwlotnicze 88 mm, które przekazał pułkownika Antoniego Grudzińskiego, komendanta garnizonu, ozdobili swe domy polskimi flagami.

Te triumfy Oręża Polskiego na obcej ziemi na zawsze pozostaną w ludzkiej pamięci, ale w mojej niemniej mocno utrwaliły się także młodzieńcze sukcesy jeździeckie Michała Gutowskiego. Nagroda Marszałka Józefa Piłsudskiego, inkrustowana szabla dla najlepszego jeźdźca wśród oficerów polskiej kawalerii biorących udział w tych zawodach, stała się własnością porucznika Michała Gutowskiego.

Dom na ulicy Mazowieckiej, w którym spotkaliśmy się hippicznego w Łazienkach. Na-

skich w okolicach Sieradza, miejsce szczęśliwego dzieciństwa generała, również nigdy nie został zwrócony, jak wszystkie inne zagrabione ziemiańskie siedziby.

Okres, w którym najbardziej zbliżyłem się do generała to postój Pułku na okupacji Niemiec. Po dziewięciu miesiąc-

twie, czy w bitwie..." major Gutowski miał wrodzoną łatwość przywodzenia.

Oswobodzone przez Pułk w Oberlangen uczestniczki Powstania Warszawskiego umilały towarzyskie imprezy. W związku z odebraniem Niemcom zagrabionych w Polsce stadnin zarodowych, wśród których znaj-

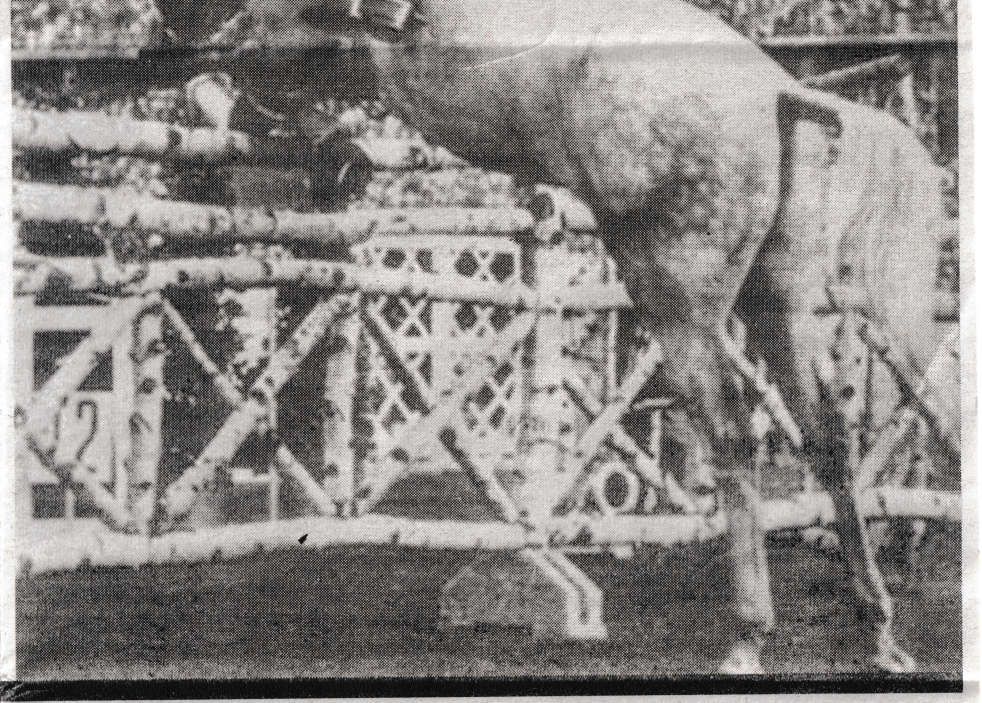
Na wiosnę 1947 roku jako adiutant Pułku redagowałem ostatni rozkaz dowódcy o jego rozwiązaniu. To było najcięższe przeżycie wojenne. Sztandar ozdobiony wstęgami Krzyża Virtuti Militari złożony został w Instytucie Generała Sikorskiego w Londynie, a Koło Pułkowe nadal gromadziło żołnie-

nu 17 Pułku Ułanów, dowódca szwadronu pancernego 10 Pułku Strzelców Konnych w bojach we Francji, Belgii i Holandii, a w końcowych walkach dowódca 2 Pułku Pancernego wkraczającego do Niemiec. Generał zmarł dnia 23 sierpnia 2006 r.

Porucznika Michała Gutowskiego poznałem w 1934 roku, gdy razem z młodymi oficerami kawalerii biorącymi udział w konkursach hippicznych odwiedził nasze, warszawskie mieszkanie. Miałem wtedy 12 lat i te pierwsze wrażenia pozostały w pamięci na całe życie. Nigdy nie przypuszczałem, że los połączy nas po 10 latach w 2 Pułku Pancernym, którego dowództwo major Michał Gutowski objął w krwawych bojach na ziemi niemieckiej. Były to ciężkie walki! Pod Bourtange Pułk rozbił batalion piechoty morskiej! Poległo około 200 Niemców! Dowódca batalionu major Pelz w chwili poddania popełnił samobójstwo! Niemcy bronili się do ostatka.

Wkraczając na czele pułku do kapitulującego Wilhelmshaven major Gutowski własnoręcznie wciągnął na maszt przed Komendą Garnizonu polską flagę. Wśród zdobyczy wojennych odzyskaliśmy tam Orła w Koronie zabranego przez Niemców w 1939 r. znad wejścia do Dowództwa Marynarki Wojennej w Gdyni. Gdy w kilka dni po wkroczeniu generał Anders inspekcjonował nasze oddziały, mieszkańcy na rozkaz

pułkownika Antoniego Grudzińskiego, komendanta garnizonu, ozdobili swe domy polskimi flagami.

Te triumfy Oręża Polskiego na obcej ziemi na zawsze pozostaną w ludzkiej pamięci, ale w mojej niemniej mocno utrwaliły się także młodzieńcze sukcesy jeździeckie Michała Gutowskiego. On już w 1934 roku pokonał Niemców! Wtedy także powiewającą triumfalnie na maszcie swastykę ekipy niemieckiej zastąpiła polska flaga, dzięki Jego bezbłędnemu przebiegowi podczas pierwszego międzynarodowego konkursu hippicznego w Łazienkach. Nagroda Marszałka Józefa Piłsudskiego, inkrustowana szabla dla najlepszego jeźdźca wśród oficerów polskiej kawalerii biorących udział w tych zawodach, stała się własnością porucznika Michała Gutowskiego.

Dom na ulicy Mazowieckiej, w którym spotkaliśmy się po raz pierwszy, jak również szabla i trofea jeździeckie już nie istnieją. Ukryte we dworze Gutowskich w Jasionnej przetrwały wojenną zawieruchę, ale zostały zrabowane przez organa władzy PRL i zaginęły bez wieści. Dwór, gniazdo Gutowskich w okolicach Sieradza, miejsce szczęśliwego dzieciństwa generała, również nigdy nie został zwrócony, jak wszystkie inne zagrabione ziemiańskie siedziby.

Okres, w którym najbardziej zbliżyłem się do generała to postój Pułku na okupacji Niemiec. Po dziewięciu miesiącach walk i stratach wynoszących jedną trzecią stanu Dywizji należał nam się zasłużony odpoczynek. Dowódca Pułku był niezastąpionym kompanem przeróżnych eskapad: „Czy w radzie, czy w swadzie, czy w gwarnej gromadzie, w modlitwie, czy w bitwie..." major Gutowski miał wrodzoną łatwość przywodzenia.

Oswobodzone przez Pułk w Oberlangen uczestniczki Powstania Warszawskiego umilały towarzyskie imprezy. W związku z odebraniem Niemcom zagrabionych w Polsce stadnin zarodowych, wśród których znajdowały się także dwa źrebaki sławnej klaczy majora „Warszawianki" Gutowski ntychmiast sprowadził do Pułku konie. Pod Jego okiem jeździliśmy potem na wielu konkursach hippicznych w Hanowerze, Luneburgu, Munster, Meppen.

Na wiosnę 1947 roku jako adiutant Pułku redagowałem ostatni rozkaz dowódcy o jego rozwiązaniu. To było najcięższe przeżycie wojenne. Sztandar ozdobiony wstęgami Krzyża Virtuti Militari złożony został w Instytucie Generała Sikorskiego w Londynie, a Koło Pułkowe nadal gromadziło żołnierzy, rozsianych po całym świecie i przetrwało 60 lat.

„Stary żołnierz nie umiera" – brzmią słowa znanej pieśni, więc sława i pamięć o Generale Gutowskim żyć będzie wiecznie. ■

Zbigniew Mieczkowski

15.9.1960. OCR

GUTOWSKI, Lt.-Col. Michał, V.M.5, C.V.4, L.M.gr. Leg., C.G.&palme ~~& gold star~~, Polish regular army cavalry officer /1930-46/, now Life Underwriter & Riding instructor .....? co obecnie robisz

WW2 ~~World War II~~ Captain during the Sept. Campaign in Poland then in Polish Forces Abroad in I Arm Division as major C.O. of regiment, 2 d Arm. Reg. 1st Polish Armd. D.v. b. at Maciszewice prov. of Lodz (~~Inflx~~ Polish Name) 1910, left Poland 1940 as courrier of the ~~Underground~~ Army to France, arrived in Canada 19~~4~~8, became Cdn. subject 19~~5~~4, m. 1934 Polish b. Zofia Skarżyńska, sons: Piotr /1935, Leszno/, Canadian Pilot & Marek /1939, Leszno/. Add.: ~~187 Glen Park Ave.~~, Toronto, Ont., Canada.

Edit.remark:

Dane otrzymane od Matki p.M.Gutowskiej

GUTOWSKI, Michał, V.M.5, CV. L.M.gr.Leg. C.G.&palme i zł.gw. ~~Zawodowy oficer~~ Polish Regular Army kawalerii od r.1930 - 45 cavalry officer from 1930-45

~~During~~ World War II ~~jako rtmą~~ w kampanii wrześniowej, ~~a następnie w~~ Polish Forces Abroad 1940-45 ~~w~~ I ~~Dyw.~~ Panc. ~~jako dca~~ pułku w randze majera

September Campaign 1939 r.: 17 p. Ułanów Leszno B. Obrońców

Born 19~~1~~0 at Maciszewice, prov. Lodz, left Poland 1940 ~~jako~~ kurier armii podziemnej do Francji as courier of the Underground Army to France

SKARZYŃSKA m. 1934 Polish b. Zofia Skażynska, sons: Piotr /1935, Leszno/, Canadian pilot, & Marek /1939, Leszno/.

arrived in przybył do Kanada... became Canadian subject... Add.: 187 Glen Park ave., Toronto, Ont., Canada.

Ed.remark: Olimpijski jezdziec

Rajd Olymp. Olimpic rider (horses) ~~Loss~~ horse rider

R.R. 2 Gormley
nr Toronto, Ont.

D.P. 1.9.06 Ś. † P.

gen. MICHAŁ GUTOWSKI

Kawaler Orderu Virtuti Militari,
odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Polonia Restituta, dekorowany pięciokrotnie Krzyżem Walecznych, Kawaler francuskiego orderu Legion d'Honneur i amerykańskiego Legion of Merit oraz wieloma innymi odznaczeniami.

Olimpijczyk 1936 roku.
Oficer 17 Pułku Ułanów w Kampanii Wrześniowej.
Dowódca szwadronu i z-ca dowódcy 10. Pułku Strzelców Konnych. Dowódca 2. Pułku Pancernego w kampaniach zachodniej Europy 1944-45.

Urodzony 16 września 1910 r.,
zmarł 23 sierpnia 2006 r. w Warszawie.

Cześć Jego pamięci!

Strzelcy Konni 10. PSK i koledzy z 2. Pułku Pancernego

Michał Gutowski

Z Wikipedii, wolnej encyklopedii

Michał Mieczysław Wojciech Gutowski (ur. 14 września 1910 w Maciszewicach, zm. 23 sierpnia 2006 w Warszawie) – generał brygady Wojska Polskiego, olimpijczyk.

Michał Gutowski

generał brygady

Data i miejsce urodzenia	14 września 1910 Maciszewice
Data i miejsce śmierci	23 sierpnia 2006 Warszawa

Przebieg służby

Stanowiska	dowódca 2. ppanc w 1. DPanc
Główne wojny i bitwy	wojna obronna 1939 r. II wojna światowa

Odznaczenia

Spis treści

- 1 Biografia
- 2 Awanse służbowe
  - 2.1 Odznaczenia
- 3 Przypisy
- 4 Bibliografia
  - 4.1 Linki zewnętrzne

Biografia

Pochodził z rodziny pieczętującej się herbem Ciołek. Był synem Bronisława i Marii z Jażdżewskich[1]. Uczył się w Gimnazjum im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, następnie od 1923 służył w Korpusie Kadetów nr 1 we Lwowie, gdzie zdał maturę w 1928. Ukończył Szkołę Podchorążych Kawalerii w Grudziądzu w 1930 i promowany na podporucznika. Od tego roku służył w 17 Pułku Ułanów Wielkopolskich stacjonującym w Lesznie.

Nagrobek Michała Gutowskiego

Był wybitnym jeźdźcem i dość często przebywał w Centrum Wyszkolenia Kawalerii, ponieważ był członkiem jeździeckiej reprezentacji Polski na Igrzyskach Olimpijskich w Berlinie 1936 w konkursie skoków, którego nie ukończył wskutek wyłamania się konia. Brał udział w latach 1933–1939 w wielu krajowych i międzynarodowych zawodach hippicznych, zdobywając liczne nagrody.

Awansował przed wybuchem II wojny światowej w 1932 na porucznika, a w 1939 na rotmistrza – dowódcę szwadronu. W czasie kampanii wrześniowej walczył w 17 p.uł. w składzie Wielkopolskiej Brygady Kawalerii. Odznaczył się w zwycięskich walkach o Walewice, gdzie został ranny. 19 października 1939 po walkach z niemieckim okupantem zrzucił mundur i powrócił do Wielkopolski. Działał tam w podziemnej organizacji gen. Karaszewicza–Tokarzewskiego w obwodzie Jarocin. Aresztowany w grudniu 1939 i skazany na karę śmierci przez rozstrzelanie, ale niemiecki dowódca okazał się kawalerzystą i zwolnił go z aresztu.

W 1940 jako kurier przedostał się do Francji, gdzie walczył w 10 Pułku Strzelców Konnych. Następnie ewakuowany do Wielkiej Brytanii, gdzie przeszedł szkolenie w dywizji gen. Maczka. Przeszedł szlak bojowy 1 Dywizji Pancernej od Normandii w lipcu 1944 jako dowódca szwadronu pancernego do Wilhelmshaven. Brał udział w słynnej bitwie pod Falaise, za co po raz drugi został odznaczony Krzyżem Walecznych. Zastępca dowódcy pułku strzelców konnych. Awansowany do stopnia majora w 1944, a 1 stycznia 1946 na stopień podpułkownika. Do 1945 brał udział w wyzwalaniu Francji, Belgii, Holandii i Niemiec. Był ostatnim dowódcą 2 Pułku Pancernego (od 29 kwietnia 1945).

Dowodził po zakończeniu działań wojennych na terenie Niemiec obozem liczącym 6 tys. żołnierzy i dwoma pułkami brytyjskimi. W 1947 wyjechał do Wielkiej Brytanii, a następnie do Kanady. Początkowo był trenerem kanadyjskiej kadry wojskowej w jeździectwie a potem cywilnej. Objął opiekę nad klubem jeździeckim i prowadził go prawie 10 lat. Następnie zaangażowany został na stanowisko trenera olimpijskiej reprezentacji jeździeckiej. Na igrzyskach w Meksyku, w 1968 roku, jego podopieczni zdobyli złoty medal w drużynowych skokach przez przeszkody. Wówczas na trzecim miejscu uplasowała się drużyna Niemiec, którą trenował oficer niemiecki znany z walk o Walewice podczas II wojny światowej[2][3].

W 1986 roku podczas pobytu w ojczyźnie otrzymał awans na pułkownika, a w 1999 Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski awansował go na stopień generała brygady w stanie spoczynku. Do Polski wrócił w 2000. Zmarł w Warszawie. Został pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.

Awanse służbowe

- podporucznik - ze starszeństwem z 15 sierpnia 1930 r.
- porucznik - ze starszeństwem z 1 stycznia 1932 r.
- rotmistrz - ze starszeństwem z 19 marca 1939 r.
- major - 1944 r.
- podpułkownik - ze starszeństwem z 1 stycznia 1946 r.
- pułkownik - 1986 r.
- generał brygady - 1999 r.

Odznaczenia

- Order Virtuti Militari IV i V klasy
- Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2005)[4]
- Krzyż Walecznych pięciokrotnie
- Legia Honorowa (fr.)
- Croix de Guerre z palmami (fr.)
- Legion of Merit (am.)

Przypisy

1. Gutowscy herbu Ciołek z Majkowa pod Kaliszem (http://www.goczalkowski.plewako.pl/gutowski.htm). goczalkowski.plewako.pl. [dostęp 26 lutego 2015].
2. Marcin Torz: Czy polska kawaleria atakowała niemieckie czołgi? (http://www.gazetawroclawska.pl/artykul/647683,czy-polska-kawaleria-atakowala-niemieckie-czolgi-wywiad,id,t.html?cookie=1). Gazeta Wrocławska, 2012-08-31. [dostęp 2012-09-04].
3. Na podstawie hasła w Wikipedii angielskiej
4. M.P. z 25 r. poz. 827 (http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WMP00250000827)

Bibliografia

- Krzysztof Komorowski (red.): *Kronika Wojska Polskiego 2007*. Warszawa: Fundacja Polonia Militaris, 2008, s. 111. ISSN 1734-2317 (http://worldcat.org/issn/1734-2317).

Linki zewnętrzne

- Biografia opublikowana w Przyjacielu Ludu (http://www.leszno.interbit.pl/teksty/gutowski.htm)
- Polski Komitet Olimpijski: Michał Gutowski – sylwetka w portalu www.olimpijski.pl (http://www.olimpijski.pl/pl/bio/683,gutowski-michal-mieczyslaw-wojciech.html) (pol.). www.olimpijski.pl. [dostęp 2014-12-21].

Źródło: „https://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Michał_Gutowski&oldid=42952545”

Kategorie: Gutowscy herbu Ciołek | Kombatanci mianowani generałami Wojska Polskiego III RP | Odznaczeni Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari | Odznaczeni Krzyżem Złotym Orderu Virtuti Militari | Odznaczeni Orderem Virtuti Militari (władze RP na uchodźstwie) | Odznaczeni Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (III Rzeczpospolita) | Oficerowie kawalerii II RP | Pochowani na Powązkach-Cmentarzu Wojskowym w Warszawie | Polacy odznaczeni francuskim Krzyżem Wojennym | Polacy odznaczeni Legią Honorową | Polacy odznaczeni Legią Zasługi | Polscy jeźdźcy na igrzyskach olimpijskich | Polscy olimpijczycy (Berlin 1936) | Urodzeni w 1910 | Zmarli w 2006 | Żołnierze Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie

---

Tę stronę ostatnio zmodyfikowano o 17:26, 15 cze 2015.Tekst udostępniany na licencji Creative Commons: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (http:https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.pl), z możliwością obowiązywania dodatkowych ograniczeń. Zobacz szczegółowe informacje o warunkach korzystania (http:https://wikimediafoundation.org/wiki/Warunki_korzystania).